

« هر جمعه، یک دقیقه با وحی: » (شماره: ۵۴)

« پاداش » ابرار که همه « اِطَّارِی » خود را به مسکین، یتیم و اسیر می دهند چیست؟

« ابرار » در « سوره انسان » با « ۳ خصوصیت » معرفی می شوند:

إِنَّ الْأَبْرَارَ ... (۵) ... (۶) اول: يُوفُونَ بِالْإِذْرِ، دوم: وَيَخَافُونَ يَوْمًا ... (۷) سوم: وَيُطْعِمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا (انسان/۸)

لذا خداوند این ابرار بزرگوار را با « ۳ نعمت بسیار ارزشمند » مورد لطف خود قرار می دهد:

اول: فَوَقَاهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَلِكَ الْيَوْمِ، دوم: وَلَقَّاهُمْ نَضْرَةً، سوم: وَسُرُورًا (انسان/۱۱)

و خداوند علاوه بر آن « سه نعمت »، « ۲ پاداش بزرگ » دیگر نیز به آنها می دهد:

وَجَزَاهُمْ بِمَا صَبَرُوا اول: جَنَّةً، دوم: وَحَرِيرًا (انسان/۱۲)

مترجمین کلمه « حَرِير » در این آیه را {احتمالاً به خاطر آیه: « ... وَ لِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ (حج/۲۳) } به « پارچه نازک (و بدن نما!!!؟؟) » و لطیف « ترجمه کرده اند که با « بهشتِ قَرَبِ الهی » هیچ تناسبی ندارد. در حالی که به نظر می رسد « حَرِيرًا » چیزی « هم شأنِ جَنَّةً » و حتی « با ارزشمندتر » از آن است.

« حَرِير » از « حریت و آزادیگی » است و به نظر می رسد « لطافتِ آزادی مطلق » را بیان می کند زیرا « بهشتی » که قرآن در « قَرَبِ الهی » وعده می دهد فقط با « آزادی مطلق »، « تناسب » دارد. چون:

اولاً: « وسعتِ » آن بهشت به اندازه « آسمان و زمین » است و از هیچ طرف « محصور » نیست:

... وَ جَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ... (حدید/۲۱)

ثانیا: در بهشت « حکومتی » نیست که « امر و نهی و باید و نباید » کند زیرا « یَوْمِ الدِّينِ » است و « بهشتیان » خودشان « حاکم بر خویشتن » هستند و « دینِ فطری » خود را اطاعت و اجرا می کنند.

ثالثاً: در بهشت « احتیاج » وجود ندارد و بهشتیان از هر قید و بند و اسارتِ درونی و بیرونی « آزاد » اند و هرگز « گرسنه، تشنه، سرد، گرم، عریان » نمی شوند: إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَ لَا تَعْرَى (طه/۱۱۸)

رابعاً: آنها « هر چه بخواهند » دارند: لَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهَى أَنْفُسُكُمْ وَ لَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ (فصلت/۳۱) پس در بهشت « هیچ مقایسه، حسادت، حرص، بخل، تکبر، دروغ، خشونت و ردیلتی » هم « نیست » زیرا

بهشتیان « عاقلانه » بر « نفسِ خود »، « غلبه » دارند و از « بندهایِ نفسانی » نیز « آزاد » هستند.

خدایا! در رسیدن به این « عقلانیت و ایمان و تدین » ما را یاری کن تا از این « ابرارِ بهشتی » باشیم.